

„Det hedder i Grundlovens § 82, at Ejendomsretten er ukrænkelig. Min Ejendomsret til dette Fiskeri er ubestridt og købt paa lovlig Maade, og findes det, at Almenvellet kræver dens Afstaaelse, maa jeg formene, at der tilkommer mig den herfor ved Grundloven sikrede fuldstændige Erstatning, der, som fornævnt, maa anslaas til 1,000 Kr. aarlig. Hvorvidt der ved hin Forbudsbestemmelse i Ferskvandsfiskerilovens § 6 maa antages at være sket et Føjlgreb, der ikke alene for mit Vedkommende, men for hele Landets Vedkommende lukker for en i de senere Aar stedse mere opblomstrende Industri, Udklækningen, og som derfor maaske bør rettes, er det ikke her Stedet for nærmere at omtale. Derimod skal jeg fremhæve, at om Ministeriet end ifølge de to første Stykker af Ferskvandsfiskerilovens § 6 har Myndighed til, saavel hvor der oprettes Regulativer, som hvor saadant ikke sker eller kan ske paa Grund af særegne Forhold, at tillade Fangst af Ørred i Fredningstiden, saa gælder dette udelukkende til Udklækningsanstaltens Forsyning med befrugtet Rogn, men derimod ikke tillige til Salg af de for Forplantningsstofferne afstrøgne Fisk, uden hvis Salg ingen Udklækningsanstalt kan bestaa af Mangel paa fornøden Indtægt til Driften.“

„Jeg vedlægger Kommunikation af en Skrivelse fra Landbrugsministeriet af 18. December 1907 (Bilag 1), ved hvilken vel paa visse Betingelser meddeltes mig Tilladelse til Fangst af Ørred indtil 1. Februar 1908, men kun til Afstrygning og Udklækning af befrugtet Rogn, derimod ikke til Salg af de afstrøgne Fisk i Fredningstiden, hvorhos det i samme Ministerialskrivelse tilkendegaves mig, at en lignende Tilladelse vilde jeg ikke kunne forvente i Fremtiden, medmindre der oprettedes et Regulativ for Øleaaen, hvad ikke er sket, og hvad jeg ikke er Herre over. Under disse Omstændigheder mødte Fiskeribetjent Gerhardt hos mig den 27. November d. A. og kastede 164 Stk. Ørreder i Yngledragt ud i Vandet, som var gaaede ind i min Fiskepark (Bilag 2), en Del ganske vist før Fredningstidens Begyndelse den 15. November. Jeg bemærker, at af afstrøgne Ørreder kreperer en Del efter nogle Dages Forløb som Følge af den dem overgaaede unaturlige Behandling, og at selv dem, der vise sig fremdeles levedygtige, kan man ikke holde Fredningstiden over i Live uden at fodre dem, hvad ikke kan betale sig.“

I Henhold til det anførte har Andrageren til Landbrugsministeriet indgivet et Andragende om en Erstatning af 1,000 Kr. i Finansaaret 1909—10, for Tab, lidt i Finansaaret 1908—09, men har faaet Afslag under Henviisning til, at der i Loven af 4. Maj 1907 om Ferskvandsfiskeri ikke haves Hjemmel for Erstatningskrav for muligt Indtægtstab, hidrørende fra de fastsatte Fredningsbestemmelser. Han henstiller nu sin Sag til Folketingets Overvejelse,

4 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

79. Fra Husejer *L. Petersen* af Everdrup ved Vordingborg om Tilbagebetaling af erlagt Stempelafgift. (Indbragt den 14. December 1908 af Folketingsmændene for Præstø Amts 3die Valgkreds, *Andreasen* og Præstø Amts 4de Valgkreds, *R. Nielsen*).

Andrageren købte den 30. Januar 1908 en Ejendom i Arløse By, men ifølge Paategning paa Købekontrakten af 10. Februar 1908 gik Købet 11 Dage efter tilbage, idet det bestemtes, at Andrageren foruden 200 Kr. tillige skulde betale 50 Kr. af Stempelafgiften, der i det hele var 73 Kr. 30 Ø. Det er disse 50 Kr., han forgæves hos Finansministeriet har søgt om at faa tilbagebetalt under Paaberaabelse af, at Købekontrakten ikke kom ham til Nytte, og at Stempelmærkerne blev paasatte efter Kontraktens Ophævelse. Købet gik tilbage, fordi Andrageren indsaa, at han ikke havde Kapital nok til at drive Ejendommen og ikke turde sætte de ham af hans Børn tilbudte Sparepenge paa Spil under Forsøget paa at drive Ejendommen op. Han har nu for Resten af sine Sparepenge købt sig et jordløst Hus i Everdrup og arbejder som Murerhaandlanger. Det er ham af stor Vigtighed at faa de 50 Kr. tilbage, hvilket han mener, at Skattedepartementet maa have Hjemmel til.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.